[Boligministeren.]

parcelhuse; de bygges i nogen grad til udlejning, men kun i ringe omfang. Men af udlejningsbyggeriets resterende ca. 16.000 lejligheder er der altså nu sikret 12.000 i det sociale byggeri denne rentesikring, og det er en meget betydelig del af udlejningsbyggeriet.

Når hr. Kai Moltke vil tage æren for, at det nu er SFs løsning, der vælges over for Albertslundproblemerne, vil jeg sige, at jeg mener at erindre, at det, man dengang ønskede i stedet for driftslånsordningen, blot var en udvidelse af den nuværende ordning med m²-tilskud; det blev jo ikke nogen af delene. Man har i virkeligheden gennem det forlig, der blev sluttet om den fremtidige rentesikringsordning, også fået forlig om at give Albertslund og Høje Gladsaxe en løsning, der svarer hertil, og som vil betyde, tror jeg selv, en virkelig god løsning for de byggerier, der var kommet i klemme.

Hr. Kai Moltke rejser spørgsmål om en lang række andre ting vedrørende boligloven, bl. a. om indskuddene; det er et problem, der næppe hører hjemme i en debat om dette lovforslag; vi skal jo på et eller andet tidspunkt se på den fremtidige opbygning af hele boliglovgivningen. Men jeg vil dog understrege, at det er jo ikke ret lang tid siden, vi gennemførte en boliglov, og da overvejede man at reducere belåningsprocenterne, altså gennem højere indskud, men netop på grund af de forhold, hr. Kai Moltke i dag gør opmærksom på, endte forhandlingerne jo med almindelig tilslutning til, at vi på det tidspunkt beholdt lånegrænsen på de 94 pct. og altså indskuddene på 6 pct.

Hr. Rimstad taler også om dette lovforslag som det første inden for rammerne af boligforliget og spørger, om det er for at tækkes vælgerne, at man fremsætter det. Jeg vil gerne understrege, hvad jeg har sagt om, at denne lov skulle have tilbagevirkende kraft; i hvilken rækkefølge lovforslagene kommer, er bestemt af, hvornår det af hensyn til behovet for dem er praktisk at tage dem. Det næste, der er absolut behov for, vil være loven om vurderingerne, der jo skal gennemføres i løbet af det kommende år; derfor må vurderingsforslaget nødvendigvis blive det næste, og de øvrige lovforslag vil følge efter i den rækkefølge, det er nødvendigt af hensyn til deres virkninger for perioden fra den 1. april 1967.

Hr. Rimstad kom med en række tal for, hvad denne ordning ville koste; jeg forstod, at hr. Rimstad vidste en hel bunke om, hvad denne jo i øvrigt mest uberegnelige del af boligforligets ordninger vil koste; man kender jo nemlig ikke renteforholdene i de kommende år og kan derfor heller ikke vide, hvad udgiften vil blive, men kan kun satse på den under visse bestemte forudsætninger med hensyn til rentehøjde, byggeomkostninger o. s. v. Jeg skal ikke kunne sige, om tallene svarer til, hvad man i et skøn må vurdere dem til; men derimod manglede jo helt den virkning, som ligger i, at denne rentesikringsordning for en stor del erstatter den nuværende driftstilskudsordning og altså slet ikke netto når op på de summer, som hr. Rimstad talte om. Man må jo også huske på, at i de sociale selskaber indgår nu landsbyggefonden i de kommende år, idet dens midler skal medvirke til at nedsætte lejen i det sociale byggeri.

Hr. Niels Westerby spurgte om byggerestriktionerne; jeg tror, jeg allerede har understreget, at det er klart, at når man har valgt at gå den vej, som vi for et par år siden begyndte på, en gradvis afvikling, så var det, fordi det er hensigten at afskaffe disse byggerestriktioner. Det vil nok være lidt svært for mig på statens vegne i øvrigt at udtale mig, men jeg kan sige, at det i hvert fald ikke er denne regerings hensigt at genindføre disse byggereguleringer; tværtimod er det hensigten efterhånden at afskaffe de tilbageværende dele af byggereguleringerne, som særlig gælder erhvervsbyggeri.

Når hr. Niels Westerby om hele boligløsningen hævder, at det ikke er nogen boligløsning, og at den vil lide skibbrud, vil jeg dog gerne sige, at der findes i den samlede boligløsning — dette her er kun en del af den — så værdifulde ting, at det er helt urimeligt på nuværende tidspunkt at tale om et skibbrud. Vi var i den situation, at vi netop på det byggeris område, der her er tale om at sikre, nybyggeriets, kunne risikere det, hr. Niels Westerby taler om, nemlig tomme lejligheder. Ja men det er jo netop disse tomme lejligheder i nybyg-